Arima Nokku

ISSN 2320-4842 (Print)
ISSN 3049-2688 (Online)

அரிமா நோக்கு

19·2 ஏப்பிரல் 2025

மொழி, இலக்கியம், கலை, பண்பாடு, வரலாறு, மெய்யியல், அறிவியல்சார் பண்பாட்டுக் காலாண்டிதழ்.

INTERNATIONAL QUARTERLY ON LANGUAGE, LITERATURE, ART, CULTURE AND SCIENCE

பல்கலைக்கழக நல்கை ஆணையத்தின் ஏற்பிணைப் பெற்ற ஆய்விதழ்

UGC - CARE LISTED AND PEAR REVIEWED JOURNAL

https://arimanokku.com/ UGC-CARE LISTED AND PEER REVIEWED JOURNAL
ISSN: 2320-4842 (Print)
ISSN: 3049-2688 (Online)

அரிமா நோக்கு
ISSN: 2320 - 4842 (P)

ISSN: 3049-2688 (Online)

அரிமா நோக்கு
19 : 2 ஏப்ரில் 2025

ஆசிரியர்
தமிழ்ச் செம்மல்
பேராசிரியர் முனைவர்
இரா. பன்னிருகைவடிவேலன்

ஆசிரியர் குழு
நா.கணேசன் (அமெரிக்கா)
நா.சுப்பிரமணியன் (கனடா)
பொன். செல்வகணபதி
ஒப்பிலா மதிவாணன்
சீதாலட்சுமி (சிங்கப்பூர்)
மு.பரமசிவம் (மலேசியா)
அப்பாசாமி முருகையன்
(பிரான்ஸ்)
மனோன்மணி தேவி
(மலேசியா)
பத்மாவதி விவேகானந்தன்
மருதூர் அரங்கராசன்
பெ.இலக்குமிநாராயணன்
கோ.பழனி
மு.வையாபுரி
சி.சிதம்பரம்
பா.விஜயகுமார்
ஹெப்சி ரோஸ் மேரி
ச.திருநாவுக்கரசு
ப.குமார்
கி.துர்காதேவி
தே.ராஜகுமார்
த.பாலமுருகன்

ஓவியர்
சுபா. முனிவேல்
அ. கார்த்திக் தங்கராஜன்

அறிவுரைக் குழு
இந்தியாவிலும் அயல்
நாடுகளிலும் உள்ள
தமிழியல் அறிஞர்கள்
பல்கலைக்கழகப்
பேராசிரியர்கள் மற்றும்
படைப்பாளிகள்

பதிப்பாசிரியர்
இரா. பன்னிருகைவடிவேலன்
+91 91766 30415

பொருளடக்கம் CONTENTS

Illustration Of Native Culture And Host Culture:
A Critical Study of Bharati Mukherjee s Select Fiction
M. Parvatha Varthini - Dr. C. Ramya
Exploring Communal Trauma: A Comparative Study of 258
Khushwant Singh's Train to Pakistan and
Manohar Malgonkar's a Bend in the Ganges
Mr. Raja - Dr. M. Sumithra
Exploring the Rural Realities: Perumal Murugan's 262
Narrative Voice in Tamil Literature
P. Elayarani - Dr.K. Maheswari
Portrayal of Victimized Citizens and the Corrupt Hungry 268
Rulers in Arun Joshi's The City and the River: An Appraisal
Premchandar. P - Dr. S. Chelliah
Pathetic Plight of the Indian Workers: A Post Humanist Study 275
of Mulk Raj Anand s Coolie: An Appraisal
R. Esther Reshma - Dr. S. Bharathiraja
பொருள்சார் பண்பாடு நோக்கில் - சங்கு வளையல் 279
செ. விஜய்சுந்தர் - ஏ. பால்பிரபு சாந்தராஜ்
சங்க இலக்கியத்தில் போர்கருவிகளின் சிறப்புகள் 283
மா. ஜெயலட்சுமி - முனைவர் சி. கணேசன்
உரைகளும் உரையாசிரியர்களும் 287
முனைவர் ஏ. கோதண்டராமன்
வ. உ. சி.யின் மறக்கவொண்ணா தமிழ்த் தொண்டுகள் 290
முனைவர். ம. தாமரைச்செல்வி
ஆன்மீகக் கல்வியின் அவசியம் குறித்து வேதாத்திரி மகரிசி 297
அவர்கள் வலியுறுத்தும் கருத்துக்கள்
த. கௌரி - முனைவர் க. சுமதி
ஈரம் கசிந்த நிலத்தில் - மாறாப் பண்பாட்டின் 302
மண்ணில் விழுந்த விதை - அம்மணி
ரா. கவிதா - முனைவர் செ. இளையராஜா
பேடிக்கூத்து அன்றும் - இன்றும் - பெ. வெங்கடேஷ் 306
ஆற்றுப்படை இலக்கிய அமைப்பும் இலக்கணமும் 311
திருமதி ம. பாக்கியலட்சுமி - முனைவர் சு. சதீஷ்குமார்
சூழலியக் கோட்பாடு - முனைவர் பி.அனுராதா 316
கவிஞர் பழநிபாரதியின் கவிதைகளில் அழகியல் 320
வ. ஜெயக்குமார்
ஜெயகாந்தன் சிறுகதைகளில் பெண்களின் வாழ்வாதாரம் 325
ஆர். பிரமிளா - முனைவர் கோ. சுரேஷ்
மந்தரை (கூனி) - திருமதி பா. பத்ரகாளி 329
திருப்பரங்குன்றத்தின் மகிமையும் செவ்வேளின் அருளும் 334
முனைவர் இரா.விஷ்ணுப்பிரியா
வரலாற்று அடிப்படையில் சிலம்பும் -முதுவரும் 338
முனைவர் அ. மகபூப
சங்க இலக்கியம் காட்டும் ஆநிரை வளர்ப்பும் மருத்துவமுறையும் 342
முனைவர் ம. சித்ரகலா
ஆசிரியம்... வாழ்வின் உயிர்மை - முனைவர் ச.சந்திரகலா 346
சைவ சித்தாந்தம் முன்வைக்கும் உயிர் - த. பாலமுருகன் 351
தீர்த்தயாத்திரை நாவலில் பெண் சித்தரிப்புகள் 354
ப. அருணா - முனைவர் இரா. கோகுல் 356
சங்க இலக்கியத்தில் தோழி உளவியல் - தே. ராஜகுமார் 360
முதுமொழிக் காஞ்சியில் நட்பு - கு. நளினி 364
வர்மக் கலையும் மருத்துவக் குணங்களும் - க. இராஜா 367
பாரதி ஒரு கடல் - முனைவர் ச. இராஜலதா 372
பட்டினப்பாலையில் வணிகம் - முனைவர் து. விசாலாட்சி 375
திருமூலர் பாடல்களில் பன்முகச் சிந்தனைகள் - கோ. மலர்விழி 378
சிலப்பதிகாரத்தில் தமிழனின் பண்பாடுகள் - இரா. வீரமணி 382
கணினித் தமிழும் மாணவர்களுக்கான வேலைவாய்ப்பும்
ச. இலக்கியசங்கீதா - க. பிரியா 387
அறிவியல் நோக்கில் சைவசித்தாந்த தத்துவங்கள்
வீ. பொன்னுசாமி - நா. சண்முகம் 390
சங்க இலக்கியத்தில் போர்ச்சூழல் - ரா.திவ்யா 394

https://arimanokku.com/ UGC-CARE LISTED AND PEER REVIEWED JOURNAL
ISSN: 2320-4842 (Print)
ISSN: 3049-2688 (Online)
ARIMA NOKKU
ISSN: 2320 - 4842 (P)
ISSN: 3049-2688 (O)
19-2 April 2025
Published on 14, April-2025
ISSN: 3049-2688 (Online)

வரலாற்று அடிப்படையில் சிலம்பும்-முதுவரும்

முனைவர் அ. மகபுபூ
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
என்.ஜி.எம்.கல்லூரி, பொள்ளாச்சி. 642001

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கியங்களில் மிகவும் பழமையானது சங்க இலக்கியம். அதைத்தொடர்ந்து வருவது காப்பியங்கள். அதில் முதல் காப்பியம் என்று பெயர்பெற்றது சிலப்பதிகாரம். கால அடிப்படையில் அறிஞர்கள் கி.பி. 2 ஆம் நூற்றாண்டு என்பர். ஆனால் ஆராய்ச்சியாளர்கள் இக்கருத்தில் முரண்படுகின்றனர். முடிமக்கள் சேரர், சோழர், பாண்டியர் மூவருக்குமானது. இத்தகையச் சிறப்பையுடைய சிலப்பதிகாரத்திற்கும், பழங்குடி மக்களில் முதுவர் என்ற பழங்குடி மக்களுக்கும் தொடர்புள்ளது. முதுவர் என்பவர் முதுகில் சுமைகளைத் தூக்கிச் செல்பவர்கள். தவறுதலாக நீதிவழங்கி பண்டிய மன்னனையும், மதுரையும் எறித்த கண்ணகி சேரநாட்டை நோக்கிச் செல்லும் பொழுது மதுரையில் வாழ்ந்த இவர்களில் நான்கு குடுபத்தினர் கண்ணகியை பல்லாக்கில் தூக்கிச் சென்றனர். அப்படிச் செல்லும் பொழுது தனது உடமைகளையும், குழந்தைகளையும் முதுகில் தூக்கிச்சென்றவர்களைக் கண்ணகி மேற்குத்தொடர்ச்சி மலையான ஆனைமலையில் தங்கச் சொல்லிவிட்டுச் சேரநாட்டை சேர்ந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. இந்த வரலாற்றை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

சிலப்பு காலம்

சிலப்பதிகாரம் தோன்றியக் காலத்தைப் பற்றி அறிஞர்களிடையே பல்வேறுவிதமானக் கருத்துக்கள் நிலவுகின்றது. இக்காலம் பற்றியக் கருத்துக்களினால் முடிவு என்பது ஏற்படவில்லை. இதைப்போன்றே கண்ணகிகதை இளங்கோவின் சிலப்பதிகாரத்தில் மட்டும் அல்லாமல் சங்கப் பாடல்கள் முதல் வாய்மொழி பாடல்கள், கதைப்பாடல்கள், மந்திரப்பாடல்கள், கூத்துப் பாடல்கள் என பல நிலைகளில் உள்ளதைக் கொண்டு இக்காப்பியத்தின் காலம் முடிவாக கூறப்படாத நிலையை அறியமுடிகிறது. மேலும் அறிஞர்கள் பலர் இக்கால அடிப்படையில் பல செய்திகளைக் கூறுகின்றனர்.

வரலாற்றுப் பேராசிரியர் பி.டி. சீனவாச ஐயங்கார் சிலப்பதிகாரம் கி.பி. 6ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது என்று குறிப்பிடுவார். பேராசிரியர் க.அ. நீலகண்ட சாஸ்திரியார் கஜவாகுவின் காலத்தை கி.பி 2ஆம் நூற்றாண்டு (கி.பி.173-96) என்று ஒத்துக் கொண்டாலும் சிலப்பதிகாரத்தை கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் தோன்றியதாக ஒத்துக்கொள்ள மறுக்கிறார். அவர் சிலப்பதிகாரம் கி.பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்டதாக எழுதுவார். இதைப் போன்றே பேராசிரியர் கே.கே.பிள்ளையவர்கள் சிலப்பதிகாரக் காலத்தைப் பற்றிக்கூறியிருக்கும் கருத்துக்கள் நம்மைச் சிந்திக்க வைக்கும் தன்மையனவாய் உள்ளன. அவர் கூறுவதாவது "சிலப்பதிகாரக் காவியம் பிற்பட்ட காலத்தில் தோன்றியது என்றாலும் அதில் கூறப்பெற்றிருக்கும் பத்தினி வழிபாடு (கண்ணகி வழிபாடு) பற்றியச் செய்திகள் கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தன" இவ்வாறு அவ்வறிஞர் பலக்காரணங்களைக்

ISSN: 2320-4842 (Print) ISSN: 3049-2688 (Online)

கூறுகின்றனர். இவற்றின் வாயிலாக சிலப்பதிகாரத்தின் காலம் இதுதான் என்றோ கதை இக்கதைதான் என்றோ கூற இயலாத நிலை உள்ளது என்பதை அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

பழங்குடிகள்

பழங்குடிகள் என்போர் தொன்றுத் தொட்டோ பன்னெடுங் காலமாகவோ (10,000 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக), ஒரு நிலப் பகுதியில் வாழ்ந்து வருபவர்கள். இவர்கள் தங்களுக்கெனத் தனிபழக்க வழக்கங்களும் மொழியும் நிலமும் கொண்டு அதனைச் சார்ந்த செடி, கொடி, மரம், விலங்குகளைக் கொண்டு தங்கள் வாழ்க்கையைத் தன்னிறை வோடு வாழ்பவர்கள். இவர்கள் தங்களுக் கெனத் தனி கலைகளும் கடவுள், சமயம், மற்றும் உலகம் பற்றிய கொள்கைகளும் கொண்டிருப்பர். தனி மனித வாழ்க்கையி லும், உறவு முறைகளிலும், சூமுகமாக வாழ்வதிலும் தங்களுக்கெனத் தனியான முறைகள் கொண்டவர்கள். தற்கால மக்களிடம் அதிகம் பழகாமலும், பணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பொருளா தாரம் இல்லாமலும், தற்காலத் தொழில் வளர்ச்சி வழி பெற்றப் புதிய பொருட்கள், வசதிகள் எதையும் பெரிதாக ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்களுமாக இருக்கிறார்கள். ஆப்பிரிக்கா, ஆஸ்திரேலியா, வடஅமெரிக்கா, தென் அமெரிக்கா, இந்தியாவின் அந்தமான் நிக்கோபார் தீவுகள், இந்தோனேசியா ஜப்பான், பசிபிக் தீவுகள் என்று உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் பல்வேறு பழங்குடி இனங்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

முதுவர் - தொல்திராவிடரா

முதுவர் இனத்தார் தொல்தமிழரா? அல்லது தொல்திராவிடரா? என்று யூகிக்க அவர்கள் பேசும் மொழி, உடல் அமைப்பு பூர்வீகம் பற்றியச் செய்திகள் போன்றவை உதவுகின் றன. முதுவர் மொழி என்பது தமிழும், மலையாளமும் கலந்தமொழியாக உள்ளது. “திராவிடர்கள் நீளமான மண்டையோடும் குறுகிய உருவமும் சற்றுச்சப்பையான மூக்கும், கறுப்பு மயிரும் கொண்டவர்கள்” என்று ந.க.மங்களமுருகேசன் கூறுகிறார். இடுக்கி மாவட்டத்தில், தேவிகுளம் தாலுக் காவில் வாழ்கின்ற முதுவர்களின் உடலமை ப்பும், தமிழர்களின் உடலமைப்பினை ஒத்துக்காணப்படுகிறது. முதுவர் என்பதற்கு தமிழ் அகராதியில் ஒருசார் மலைச்சா[illegible] னர். என்ற குறிப்பு காணப்படுகிறது. [illegible] முதுகுடிப்பிறந்தோன் என்ற பாடல் சிலப்பதிகாரத்தில் இடம் பெற்றுள்ள[illegible] இலக்கியச்சான்றுகளைக் கொண்டு நோக்[illegible] போது ‘முதுகுடி’ என்பது தொன்மையா[illegible] குடி என்றும், முது என்ற சொல்[illegible] அடிப்படையில் பெயர்கொண்ட ‘முதுவ[illegible] என்ற பழங்குடிகள் மலையில் வா[illegible] தொன்மையான இனத்தினர் என[illegible] கொள்ள இடமளிக்கிறது.

முதுவர்

முதுவர் என்பவர் மேற்க்குத் தொடர்ச்[illegible] மலைத் தொடரில் வாழ்கின்ற பழங்குடியினர் ஆவார். முதுவர் என்பதற்[illegible] பெயர் காரணத்தைக் [illegible] கண்ணகிக் கதை ஒன்றை கூறுகின்றன[illegible] அதாவது கண்ணகி மதுரையை எரித்[illegible] கையோடு கோபம் கொஞ்சமும் குறையா[illegible] கால்போனப் போக்கில் போய்க் கொண்[illegible] ருந்தாள். அப்படிப் போய்க் கொண்டிருந்[illegible] வளைப் பல்லாக்கு ஒன்றில் அமர்த்தி அதனைச் சுமந்தபடிச் சென்ற நான்[illegible] குடும்பங்கள் மதுரையிலிருந்து பாதுகாப்போ[illegible] அழைத்துச் சென்றனர். இவ்வாறு குழந்தை களையும் மற்றவர்கள் அத்தியாவசிய பொருள்களையும் தம் முதுகில் சுமந்து[illegible] சென்றனர். இப்படி குழந்தைகளை[illegible] சுமைகளையும் முதுகில் இல[illegible] லாவகமாக சுமந்து செல்வதா[illegible] இவர்கள் முதுவர் என்று அழைக்கப் பட்டனர். ஆனைமலை வழியாகச் செல்லு[illegible] போது கண்ணகி நீங்கள் இங்கேயே இ[illegible] விடுங்கள் நகர்ப்புறம் நீங்கள் வாழத்[illegible] இல்லாததே இந்த மலை தான் இ[illegible] உங்கள் வாழிடம் எனக் கட்டளையிட்[illegible] விட்டுத் தனியே சென்று விட்டா[illegible] அன்றிலிருந்து இன்றுவரை அந்த ஆனை மலையை தங்கள் வசிப்பிடமாகக் கொண்[illegible] அவர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். என[illegible] கண்ணகியை அமர்த்தி வந்த பல்லாக்கை பத்திரமாக பாதுகாத்து வருவதாக[illegible] சொல்கின்றனர். கண்ணகி காளியின் [illegible] உருவமாக பாவித்து தை மாதத்தில் பூசை[illegible] நிகழ்த்துகின்றனர். இவைகள் வாய்மொழி[illegible] இலக்கியமாக இன்றளவும் உள்ளன[illegible] என்பதை (இணையத் தரவுகள்) அறி[illegible] முடிகிறது. இத்தரவின் அடிப்படையி[illegible]

ISSN: 2320-4842 (Print)
ISSN: 3049-2688 (Online)

ஆராயும் பொழுது ஆய்வாளர் மஞ்சுளா அவர்களின் களாய்வின் மூலம் பல தரவுகள் கிடைகின்றன. அவற்றைக்கொண்டு முதுவரின் வரலாற்றை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

தமிழ் அகராதி

'முதுவர்' என்பதற்குத் தமிழ் அகராதியில் ஒருசார் மலைச்சாதியினர், என்ற குறிப்பு காணப்படுகிறது. 'முதுநீர் மலையாளர்' என்பதற்கு 'மலையில் வாழும் ஒருவகைச் சாதியார்'என்ற குறிப்பும் உள்ளது. 'முதுகுடிப் பிறந்தோன்' என்ற பாடல்அடி சிலப்பதி காரத்திலும் இடம்பெற்றுள்ளது. இலக்கியச் சான்று க஌ளக்கொண்டு நோக்கும்போது 'முதுகுடி', என்பது தொன்மையான குடி என்றும், 'முது' என்ற சொல்லின் அடிப்படை யில் பெயர்கொண்ட 'முதுவர்' என்ற பழங் குடிகள் மலையில வாழும் தொன்மையான இனத்தினர் என்றும் கொள்ள இடம் இருக்கிறது.

முதுவர் - பெயர்காரணங்கள்

முதுவர் என்ற பெயருக்கு மூன்று காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன. பாண்டியனு டன், மதுரையை விட்டுப் புறப்பட்ட போது 1மீனாட்சி சிலை, 2.பாண்டியனின் இறந்த உடல், 3.குழந்தைகள் என்ற மூவரையும் சுமந்து வந்ததாக மூன்று கதைகளின் மூலம் அறியமுடிகிறது. இம்மூன்று காரணங்களில் மூன்றாவதாகக் கூறிய 'முதுகில் குழந்தை யினைச் சுமந்து கொண்டுவந்தார்கள்" என்பது பொருத்தமுடையதாகத் தோன்று கிறது. ஏனெனில் இன்றும் பெண்கள் முதுகில் குழந்தையுடன் தான் இருக்கிறார் கள். அன்று மரம், செடிகளை வெட்டிப் பாதை யாக்கப் பயன்பட்ட கத்தியை ஆண்கள் முதுகில் உள்ள உறையில் வைத்துள்ளார்கள். முதுகில் கத்தியுடன் இருப்பதால் தங்களை 'வெட்டுங்குடி' என்றும் கூறு கிறார்கள். நடக்கும் வழியில் செடிகள் முளைத்திருந் தால், இந்தக் கத்தியைகொண்டே வெட்டிவிட்டுச் செல்கிறார்கள். ஆண்கள் முதுகில் கத்தியுடன் வேலைக்குச் செல்லும் இடங்களில் கிடைக்கும் தேன். கிழங்கு போன்றவற்றை முதுகில் உள்ள உறையில் தான் போட்டுக் கொள்கிறார்கள். முதலில் முதுகில் சுமந்து வந்தாலும், இன்றும் முதுகில் பொருட்களைச் சுமந்து கொண்டு இருப்பதாலும், 'முதுவர்' என்ற பெயர் ஏற்பட்டதாகக் கூறுகின்றார்கள்.

முதுகர்-முதுவர்

'முதுவர்' என்பதன் பழைய வடிவம 'முதுகர்' என்பதாக இருக்கலாம் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. முதுகர் என்ற பெயர் இருந்திருக்கலாம் என்பதைத் தகவலாளியின் மூலம் அறியமுடிந்தது. முதுகில் சுமந்து வந்ததால் 'முதுகர்' என்ற காரணப் பெயர் தோன்றி அப்பெயர் நாளடைவில் வழக் கில், சுகரம் வகரமாகி முதுவர் (முதுகர் - முதுவர்) என்று மாறியிருக்கலாமோ என்று தோன்றுகிறது.

முது - தொன்மையான குடி

'முது' என்றால் வயதான என்று பொருள தரும். முது என்ற சொல்லுடன் 'வர்' இணைந்து முதுவர் என்று ஆகியிருக்க வேண்டும். 'முதுவர்' என்ற பெயர்க் காரணம் 'தொன்மையான குடியிலிருந்து வந்ததாக இருக்கவேண்டும் என்று முதுவர் பற்றிய ஆய்வில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற ஆய்வாளர் ஒருவர் நேர்முகப் பேட்டியின் போது கூறினார். மற்ற பழங்குடிகள் முதுவர் இனத்தவரை 'மூத்தோர்' என்று அழைப்ப தாக முதுவர்கள் கூறுவதால் மற்ற பழங்குடிகளைவிட இவர்கள் மூத்தகுடி என்பதை அறியமுடிகிறது. மேற்கூறிய பல சான்றுகளாலும், பாண்டியர் பரம்பரையில் வந்தவர்கள் தாங்கள் என்று கூறுவதாலும் 'முதுவர்' என்ற பெயர் தொன்மையான குடி என்பதால் வந்திருக்கக்கூடும் என்பதை அறியமுடிகிறது, முதுவர் என்பதற்கு, முதுகில் சுமந்து வந்ததால் என்று கூறும் பெயர்க் காரணத்தைவிட, மேற்கூறிய பெயர்க் காரணம் பொருத்தமுடையதாக, ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாக உள்ளது.

பூர்வீகம்

முதுவர்களின் பூர்வீகம் தமிழகம், அதுவும் மதுரை என்று அவர்கள் கூறுவது 'முதுவர்" தமிழர்களாக இருக்கலாமோ என்ற ஐயத்தைத் தோற்றுவிக்கிறது. மேலும் மற்ற பழங்குடிகளைவிட வாழ்க்கை முறையிலும் இவர்கள் மாறுபடுகின்றார்கள். பழங்குடிக ளாக இருப்பினும், திருமணம், வாழ்க்கை முறைமுதலியவற்றில் கட்டுப்பாடு உடையவர் களாக இருக்கிறார்கள். இவற்றையெல்லாம் நோக்கும் போது முதுவர் இனத்தினர் தமிழர்

என்று கொள்ளவாய்ப்பிருக்கிறது.

பூர்வீகம் பற்றிய கதை

நம்பிக்கையையும், அவர்கள் காடுகளில் வாழ்வதற்கான காரணத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறது. பாண்டியன் உடல் 'சேரன் தோடு' என்னும் இடத்தில் (இதுதான் பாண்டிய நாட்டிற்கும் சேர நாட்டிற்குமான எல்லை) புதைக்கப்பட்டுள்ளது. பாண்டியன் மீண்டும் வந்து பிறப்பான். அவன் பிறக்கும் தினத்தில் கல்மாரி, பூமாரி மழை பெய்யும். அன்று நாங்கள் நாட்டோடு சேருவோம். அன்று காணிக்கை போட்டுவிட்டு சின்னக்காள் பரம்பரைக்குடிகளுடன் சேருவோம். அதுவரை காடுகளில்தான் வாழ்வோம் என்கின்றனர். அவர்கள் போடுவதாகக் கூறும் காணிக்கைப் பொருட்கள் எவையெவை என்பதையும் கூற மறுத்து விட்டனர். இவ்வாறாக "இந்தியா முழுவதும் பரந்து விளங்கிய தொல் ஆஸ்திரலாயீடு மனித இனத்தின் பிரதிநிதிகளாக நீலகிரியில் வாழும் பளியர்களையும் குறும்பர்களையும் ஊராளியர்களையும் இருளர்களையும் கேரளத்தில் உள்ள முதுவர்களையும் குறிப்பிடலாம்" என்கிறார் எல்.ஏ. கிருஷ்ண ஐயர். இதே கருத்தை வரலாற்று மானிடவியல் வல்லுநர்களும் உறுதி செய்கின்றனர்' ஆர். பெரியாழ்வார். என்பதை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

முடிவுரை

இவ்வாறாக முதுவர் என்பவர் மேற்க்குத் தொடர்ச்சி மலைத் தொடரில் வாழ்கின்ற ஒரு பழங்குடியினர். குழந்தைகளையும் மற்ற அத்தியாவசியப் பொருள்களையும் தம் முதுகில் சுமந்தபடியால் இவர்களை முதுகர் அல்லது முதுவர் என்கின்றனர். இப்படி குழந்தைகளையும் சுமைகளையும் முதுகில் இன்றும் லாவகமாக சுமந்து செல்வதைப் பார்க்கமுடிகிறது. கண்ணகி மதுரையை எரித்த கையோடு கோபம் கொஞ்சமும் குறையாமல் கால்போன போக்கில் போய்க்கொண்டிருந்தவளைப் பல்லாக்கு ஒன்றில் அமர்த்தி அதனைச் சுமந்தபடி சென்ற நான்கு குடும்பங்கள் ஆனைமலை வழியாகச் செல்லும் போது கண்ணகி நீங்கள் இங்கேயே இருந்து விடுங்கள் நகர்ப்புறம் நீங்கள் வாழத்தகுதி இல்லாததே இந்த மலை தான் இனி உங்கள் வாழிடம் எனக் கட்டளையிட்டு விட்டுத் தனியே சென்று விட்டாள். அன்றிலிருந்து இன்றுவரை ஆனைமலையைத் தங்கள் ... கொண்டு அவர்கள் வாழ்ந்து ... என்பது கண்ணகியை ... பல்லாக்கை ... வருவதாகச் ... பத்திரமாக ... சொல்கின்றனர் ... காளியின் மறு உருவமாக ... மாதத்தில் பூசை நிகழ்த்துகின்றனர் ... மூலம் கண்ணகிக்கும் முதுவர்களுக்கும் ... தொடர்பை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

Acknowledgement Author Would Like To Thank The Management Of Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi For Financial Assistance Through SEED Money Support.

துணைநூற்பட்டியல்

1. அடியார்க்கு நல்லார். சிலப்பதிகாரம் ... கேசவர் அச்சுக்கூடம், சென்னை ...
2. புலியூர்கேசிகன். சிலப்பதிகாரம் ... பதிப்பகம், ஜீ-4சாந்தி அடுக்ககம், கிருஷ்ணாபுரம் தெரு, ராயப்பேட்டை, சென்னை -6000014 , முதல்பதிப்பு ...
3. புலியூர்கேசிகன். தொல்காப்பியம் ... நிலையம், சென்னை, 2012.
4. வேங்கடசாமி நாட்டார். சிலப்பதிகாரம். ராமையா பதிப்பகம் -4சாந்தி அடுக்ககம், கிருஷ்ணா ... தெரு, ராயப்பேட்டை, சென்னை 6000014. முதல்பதிப்பு -2008.
5. கழகத் தமிழகராதி, திருநெல்வேலி சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் ... சென்னை.
6. ஜோஸ்வா, முதுவர், புலையர் வாழ்வியல் ... ஓர் ஆய்வு, முனைவர்பட்ட ஆய்வேடு ... கள்ளிக்கோட்டை பல்கலைக்கழகம் ... கள்ளிக்கோட்டை, கேரளா, 1998.
7. பக்தவத்சல பாரதி, பண்பாட்டு மானுடவியல், மெய்யப்பன் பதிப்பகம் ... சிதம்பரம், 2009
8. கு.இராஜேந்திரன், முதுவர் இனப் ... குடியினர், சேகர் பதிப்பகம், ... 2008.